57e jaar. — N° 38. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 19 Maart 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van 't blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Aan [illegible] geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Grote-Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr.	per jaar.
Twee »	5	»
Een »	4	»

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEE DEELEN.

TONGEREN, DEN 19 MAART 1910

In de Katholieke Kerk wordt de arbeid niet hoog genoog geschat.

De Kerk is tegen de wetenschap, de Kerk is tegen den vooruitgang, ja, waartegen is zij niet, zij is ook tegen den arbeid.

En het bewijs ?.. Het hoeft niet bewezen, het is een feit en hare vijanden zeggen het, dus moet het wel waar zijn. Moor redenering nietwaar, het stopt u de mond en snoert u de tong, wacht eventjes.

De Kerk zou tegen den arbeid zijn of hem teminste niet naar waar schatten.

Neen, juist het tegendeel is waar. In de katholieke Kerk wordt de arbeid zeer hoog geschat en dwartoe is zij verplicht. Of zou de katholieke Kerk haar Stichter gering achten ? Hij toch achtte het geen schande te arbeiden en zoon genoemd te worden van een werkman. Jaren lang heeft onze goddelijke Verlosser gearbeid, opdat ook wij, katholieken, in den arbeid geen schande doch een hooge eer zouden zien, en daarom beschouwt de Katholieke Kerk het eelt, dat de handen van den ijverigen arbeider bedekt als een veel grooter sieraad, dan de schoonste eereteekens, die dikwijls prijken op de borst van menschen, welke ze niet verdiend hebben.

Ha, de Kerk waardeert den arbeid niet, en daarom was het misschien, dat zij den schrijnwerker een H. Jozef, den metaalbewerker een H. Eligius, den schoenmaker een H. Crispinus, den landbouwer een H Isidorus, enz., als Beschermer dezer vakken schonk.

Neen, waarheid is, dat nergens de arbeid hooger aangeschreven staat dan in de Kerk. Was het niet een Boëtius, priester, die de artesische putten uitvond,... een dominicaan Spina de brillenglazen, een Rogerius Bacon, Minderbroeder, die de werktuigkundigen op den weg gesteld heeft tot de jongste uitvindingen ? Nog kort geleden ontdekte een Pater Minderbroeder, Adrianus d'Antonio, een middel om de botsing van twee in tegenovergestelde richting loopende treinen te voorkomen. En nu dit alles en nog zooveel andere bewijzen, moet men hooren dat de Kerk den arbeid niet genoegzaam waardeert

Neen, maar de geest van den tegenwoordigen tijd weet den arbeid niet op prijs te stellen. Overal toch ontwaart men een streven, om zich een minder moeilijke en, in het oog der wereld, meer eervolle betrekking in de maatschappij te bezorgen. Bijna iedere familie uit de arbeidersklasse wil hare kinderen in een andere mindere lastige positie geplaatst zien. En waarom ? Om de eenvoudige reden, dat men den werkmansstand in het algemeen als vernederend beschouwt, omdat men zich maar al te dikwijls schaamt, tot dien stand te behooren. Daarom moet de jeugd liever opgeleid worden voor het doorgaans magerbantje van klerk of kantoorschrijver van handelsreiziger of winkelbediende in een groote stad, van hulponderwijzer enz. enz.. immers dat alleenig is eervol maar niet, van hunne kinderen later flinke, bekwame ambachtslieden vormen. Zietdaar hoe de hedendaagsche tijdgeest denkt over den arbeid en dank aan dien geest bezitten wij reeds een leger gedéclasseerden, die hun brood zoeken te verdienen met handschoenen aan en slechts een blik van minachting over hebben voor dien arbeid, waarvan de Kerk getuigt, dat hij den mensch adelt.

P. F. B.

ALLERLEI NIEUWS

DE SERREN VAN LAKEN. — Wie heeft niet hooren spreken van de serren van Laken ? Ze zijn Europa door bekend. Maar ze kosten ook veel van onderhoud — bijna 1000 fr. per dag — in 't geheel ruim 300 duizend frank per jaar.

Dat trekt nog al door, niet waar ? Maar men verstaat gemakkelijk dat het moeilijk is voor onzen Koning, de serren, door Leopold II zoo wel ingericht, te laten vervallen.

De onderhoud van het park van Laken kost 75 duizend fr. Dat telt ook al mede.

— EEN DROOM — De heer Goblet d'Alviella, geuzensenator van Brussel heeft eenen droom gehad en hij vertelt dien in eenen almanak onder vorm van kerstvertelling.

Hij heeft dus gedroomd dat het katholiek gouvernement in de Kamerkiezingen van Zondag 29 Mei zal geklopt worden — dat de liberalen hunne overwinning met uithundigen geestdrift zullen begroeten — (dat zouden ze wel, *als* ze wonnen) — dat de liberalen een nieuw ministerie zullen samenstellen, en dat zulks zeer gemakkelijk zal gaan, en — dat de Senaat, waarvan de meerderheid nog katholiek is, zal ontbonden worden — dat de meerderheid van den Senaat katholiek zal blijven.

Daaruit zal botsing ontstaan tusschen de beide Kamers — beiden zullen ontbonden worden en nieuwe kiezingen zullen plaats hebben op 20 December, welke aan de geuzen eene meerderheid zullen geven van 10 stemmen in de Kamer en 4 in den Senaat.

Daarna gaan de liberalen natuurlijk aan het werk.

't Is zeer schoon voor de liberalen, maar *droomen is bedrog*.

De katholieken zullen niet geklopt worden op 29 Mei, en 't liberaal program van den heer Goblet d'Alviella ligt in duigen.

— SCHERREWEG ! — Het binnenpalmen der kerk- en kloostergoederen in Frankrijk, heeft reeds aanleiding gegeven tot veel bedrog door de vrijmetselaars, met de regeling dier zaken gelast. Nu echter komt een van hen de kroon op dit alles te zetten.

De genaamde Duez, vriend der Fransche Ministers, is aangehouden omdat hij vijf miljoen gestolen heeft.

Hij beweert die som verloren te hebben door op de Beurs te spelen !

Maar in alle geval zijn die miljoenen weg, zoodat Duez slechts den Staat heeft bedrogen.

Hij wierd gelast op onrechtveerdige wijze goederen binnen te palmen ten voordeele van den Staat, maar nu heeft hij het geld voor zich zelven binnen gepalmd.

En intusschen is de wet op de werkmanspensioenen nog niet gestemd, wier kas moest gevuld worden met het zoogezegde miljard der kloosters.

De scheiding van Kerk en Staat is niets anders meer dan een groote scherreweg !

— HET SCHOONSTE TAPIJT TER WERELD. — Op de in mei beginnende tentoonstelling te Munchen, zal het beroemde jachttapijt des keizers van Oostenrijk te zien zijn. Het wordt voor het schoonste tapijt ter wereld gehouden, is uit zijde met gouddraad gemaakt en stelt op roosklenigen grond eene leeuwenjacht van den shah van Perzië voor.

Er waren omtrent 80 millioen knoopen noodig om dat stuk te maken. Wanneer nu een behendig knooper dagelijks omtrent 2000 knoopen maakt, dus rond de 600 000 knoopen per jaar, dan zouden 10 werklieden nagenoeg 12 jaar noodig hebben gehad om het tapijt te vervaardigen. Dergelijke arbeid wordt in het Oosten met een dagloon van 3,75 fr. betaald, dus omtrent 1125 frank per jaar. De tien werklieden zouden dus in die 12 jaren 137,500 frank hebben verdiend.

En deze soort vertegenwoordigt nog enkel het arbeidsloon, zonder den prijs van het materiaal, zijde, goud, enz. Thans kan men het jachttapijt wel op 1 tot 1 1/2 millioen mark schatten.

Dergelijk tapijt bezit ook baron Moritz Rotschild te Parijs en een derde, niet zoo rijk maar misschien smaakvoller gemaakt, de koning van Zweden.

— DE HERTOG VAN ORLEANS ALS STIERENVECHTER. — De hertog van Orleans, die te Sevilla verblijft, heeft zich bij Spaansche heeren aangesloten, die in de naaste dagen voor weldadige doeleinden als stierenvechters zullen optreden.

De hertog zal een prachtigen Andaloezischen hengst berijden.

De stier, dien hij zal moeten bekampen, zal een der wildste en sterkste zijn uit Andaloezie Onder andere stierenkampers zal men telien, den hertog van Montpensier, prins Reniero en prins Genaro.

— HET NUT DER VLAAMSCHE TAAL. — Kan het Vlaamsch enkel te pas komen in Vlaamsch België en Holland zooals sommigen het beweren ?

Het volgende feit antwoordt daar afdoende op :

Wij kennen meer dan een van onze medeburgers, zegt een Antwerpsch blad, die in het Vlaamsch briefwisselen met handelaars en nijveraars uit het diepste van Duitschland.

Niet een hunner brieven blijft onbeantwoord.

Bericht dus aan de Vlamingen, dat Vlaamsch leeren volstrekt niet overbodig is.

Door het Vlaamsch kan men dus in betrekking komen met Duitschland dat 60 miljoen zielen telt, en Oostenrijk dat er 40 miljoen telt.

Het volgende kan dienen tot het bevestigen van het bovenstaande : Onlangs ontmoetten wij eenen Griek, die Duitsch kon. Hij zegde ons dat hij de Vlaamsche dagbladen verstaat door de kennis der Duitsche taal.

Verlichting op den buiten

door het **Auto-Gas**, bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— VADER VAN 28 KINDEREN. — De heer Oscar Darling, burgerlijke ingenieur, welke gekend was als de vader van de talrijkste familie der Vereenigde Staten, zag zondag zijn 28e kind worden geboren.

Hij trouwde tweemaal. Van zijne eerste vrouw had hij 15 kinderen, en van zijne tweede 13.

— Had Adam het maar geweten,
Hij had in den appel niet gebeten,
Maar gedronken, vrij en blij
'n fasse koffie met PACHA CHICORY.

— TEGEN DE BOTERVERVALSCHING. — In den laatsten tijd werd er in België vreemde boter ingevoerd, bewaard bij middel van ontsmettende stoffen, namelijk borax. Het gouvernement heeft zu de opzieners van den handel in voedingsmiddelen verzocht, bijzonder te letten op den verkoop dezer boter, waarvan de verhandeling door de wet verboden is.

— VERNIETIGERS VAN HET ONDERWIJS. — Het observatorium of weerkundig gesticht van Ukkel bij Brussel is een der best ingerichte van de wereld.

De heer Vandervelde stelde dat onlangs in de Kamer vast. Onlangs nog is een krediet van 100 duizend franks te zijner beschikking gesteld voor den aankoop van werktuigen.

Niet waar de katholieken zijn de vernietigers van het onderwijs ?

—o— SUIKERIJ VAN HET KLOOSTER DER BENEDICTIJNEN. — Zich te wenden voor den verkoop in 't groot tot E. DURVEZ & Cie, Yperen.

Men vraagt goede agenten.

— TRANSATLANTIEKERS — In de maand Januari laatstleden zijn uit Europa 11,262 reizigers te New-York aangekomen. Nooit bereikte men te voren dat cijfer.

—o— VRAAGT de vieux-système van 't merk « 't Wit Stoopke. » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

HET ZIEKE KINDJE

Het kindje lag daar te kwijnen,
Drie vrouwen stonden er rond.
Geen dacht aan 't heenreizend zieltje :
Tot bidden vond men geen stond.

Het kindje lag daar te zuchten
Vol smart in 't armoed'ge bed,
De vrouwen zuchten soms mede. —
Op 't raam een flesch was gezet.

Het kindje lag daar te sterven. —
De vrouwen zaten nu neer
Men schonk voor elk nog een glaasje,
Men dacht aan zuchten niet meer.

Het zielken vloog reeds ten Hemel
Voor 't laatst hief 't hoofdje zich op ;
De moeder kwam nog eens kijken. —
Men hoorde een haastig geklop

De vader strompelde binnen :
Hij kwam nu pas van de kroeg.
Hij schoot in hevige woede
Wen plots de mare hem sloeg.

En man en vrouw gingen twisten
Waar 't kindje, och arme ! lag dood !
Hij riep : « Zijt gij eene moeder ? » —
— « Deedt gij wat 't harte u gebood ? »

Het kindje werd straks begraven :
Zijn oudren voelden slechts haat !
De drank verwijdert de harten,
Hij stookt slechts onheil en kwaad.

JULIAAN.

Ditjes en Datjes.

't Geen gij lezen gaat viel voor op de kermis van Bloir. 't Is nog niet lang geleden. Een arme dierentemmer toonde in zijne barak een ouden leeuw. 't Beest was stijf van 't pootje en 't rumatisme. Zekeren dag verliet de woestijnkoning ons tranendal en trok naar den dieren hemel. Daar zat nu de man met de handen in 't haar zonder leeuw, of liever bij zijnen dooden leeuw te snikken. Hoe zou hij nu aan zijn brood geraken ? De vent kreeg een gedacht. Aan Bloirbrug vond hij eenen leeglooper staan met de handen in de broekzakken. Na wat praten en bij een goeden borrel genever was de zaak klaar. 's Anderendaags was de rouw over koning Nobel uit en de barak ging open met den kreet : Leve de nieuwe koning (leeuw). Het marcheerde opperbest. Nooit had leeuw zulke schoone kunsten gedaan. 't Regende volk en geld in de barak. 's Avonds speelde de leeuw zijne toeren en overdag sleuterde hij als voorheen met de handen in de broekzakken aan de brug. Zekeren avond werd het spel verbrod. De temmer, om meer effect te maken, deed eene tweede kooi openen, en liet ook een tiger op 't tooneel komen.

« Potverdekke ! » riep de leeuw, « nu ben ik om zeep ».

« 't Is kolossaal, » zei de tijger, « zijt gij ook van Bloir ? » 't Volk schoot in furie en dreigde barak en temmer en leeuw en tijger af te breken. De vertooning hield op tot spijt van leeuw en tijger.

∴ SAAS. — Het gebeurde verleden jaar in Kiel.

In een gasthof aldaar zou een feestmaal plaats hebben. Toen de baas zijne argusoogen door de zaal liet gaan om te zien of alles in orde was, zag hij in een donker hoekje een kellner, die twee duifjes in een servet wikkelde en toen in zijn rokzak liet glijden.

Dadelijk roept hij den kellner, grijpt eene sauskom, en giet den inhoud in den zak van den verpluften kellner, terwijl hij kalm zegt :

« Bij gebraden duiven, jongen, hoort saus, dat weet ge toch wel ».

∴ IN DE SCHOOL. — Een leerling die bezig is de fabel van den Vos en den Raaf te lezen, zegt eenskiaps tot zijn onderwijzer :

« Mijnheer, hoe kon de vos spreken met een stuk kaas in den bek » ?

Onderwijzer : « Ik denk, dat hij een buikspreker was ».

Garçon zei er 'nen heer in een restaurant, dien haas is malsch en lekker, ik en heb nog nooit geenen beteren geëten, g'haalt er eere van... 't was zeker nog een jong beestje ?...

— Ja, zei de garçon hij was van hiernevens.. hij pakte altijd de duiverjongen en hij deed altijd zijn commissie op den zolder, en dan heeft de baas een strop gelegd en... wat krijgt gij dan, mijnheer ? de koer is langs hier, mijnheer !!!

∴ MADAME. — Jan, ging Mijnheer goed recht, toen hij gisteren avond te huis kwam ?

KNECHT. — O ! ja, Madame. Mijnheer ging zoodanig recht, dat ik fel schrik had dat hij zou achterover gevallen zijn.

ONGELUKKIG STADSNIEUWS. — Abonnent. — Mijnheer, ik wil op uw blad niet ingeschreven zijn.

- Redacteur. — Waarom niet ?

— Abonnent. — Wel, gij zegt gisteren dat er dieven bij mij ingebroken zijn en 100 fr. hebben meegenomen.

— Welnu ?

— Jamaar, waarom moest ge ook zeggen dat zij een gouden uurwerk niet bemerkt hebben, dat zich insgelijks in die kas bevond ?

Zij zijn het verleden nacht komen halen !

∴ Mevrouw (nadat de winkeldochter al haar modellen en nieuwstoffen heeft laten zien) : — Nu, hebt ge niets anders meer, dat de moeite van zien waard is ?

Winkeldochter : — Zeker, mevrouw. Zie maar eens hier.

En ze gaf aan de mevrouw hare onbetaalde rekening van het vorig jaar.

∴ Tiste Zatlap, kwam naar huis met een stuk in zijnen kraag en hij had heel de straat vandoen. Madam van den notaris kwam hem tegen in het straatje, en als zij hem zag waggelen gaat zij op zij, maar Tiste zwijmelt precies naar denzelfden kant... Madam ging langs den anderen kant en Tiste stond weer recht voor haar.. en alzoo wel vier, vijf keeren ! Madam ! zei Tiste, 'k geloof dat gij er nog meer gewipt hebt als ik !

∴ Heer : De laatste sigaren, die ik van u gehad heb, zijn niets waard ; hoe dieper ik in het kistje kom, hoe slechter zij worden.

Sigarenfabrikant : Gij zijt altijd aan het klagen, maar weet ge wat ? Neem het kistje het onderste boven en begin ze zoo op te smoren, dan worden zij al langs om beter.

∴ O, dokter, dokter ! ik heb zulke pijn aan mijne eksteroogen !

— Hm ! Hm ! Laat uwe tong eens zien ?

∴ Madam Kwabs : Rookt uw man ?

Madam Pinkels : Dat kan wel, als ik niet thuis ben.

∴ Pummels stond voor eene deur waarboven geschreven staat : « Verboden ingang. »

— Wat stom volk, hé ? zei Pummels, eerst maken ze eene deur en later moogt g'er niet door.

∴ HIJ WENSCHTE HET OOK. — Gij zit alweer met uw neus in de boeken, zei eene vrouw tot haar man. Ik wou dat ik ook een boek was.

— Waarom dat, vrouwtje ?

— Omdat ik dan ten minste wat meer aan uw gezelschap zou hebben.

— Wel, mijn engel, ik wenschte het ook ; maar dan moet gij een almanak zijn.

— Waarom een almanak ?

— Omdat ik dan alle jaren een nieuwen kon krijgen !

∴ Rik werkte bij 'nen heer te Gent en wierd naar de Bank gezonden. 't Was volop zomer en de Bank sloot om 12 u., zoodat Rik zich moest spoeden. In schuim en in zweet komt hij aan het winket, waar de bediende rustig zit te tellen :

— Dix-sept, dix-huit...

Op zijn Gentsch klinkt dat : « Die zit, die zweet !

— Ja, ja, mijn botten ! zei Rik, ik zweet van mij alzoo te haasten !

∴ DE RECHTE — « Wat is het, Frits ? Ge ziet er zoo mistroostig uit » ? sprak zijn gebuur Van Zon.

« Dat ben ik ook. Ik heb gisteren een ezel gekocht voor mijnen zoon, en dezen morgen lag het beest dood. De koopman heeft mij bedrogen ».

« Ho, ge moet voorzichtig zijn in die dingen » zei Van Zon. « Als ge nog eens een ezel noodig nebt, kom *mij* dan roepen ».

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

—o— **Corsetten op maat, Hoogo Nieuwigheid.** — A LA FABRIQUE DE CORSETS, Huis NOTERMANS, Luik, Rue Gérardrie, N° 14, Luik.

— **Doctor R. WAUCOMONT** Assistent bij de Universiteit, 140, Rue Paradis, Luik (Guillemins). — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

—o— **Hoedenmagazijn Jean,** *50, Leopoldstraat, 50, Luik, vijfens den Pont des Arches,* geeft voor **3,00** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard.
Jean verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

HUWELIJKEN. — Laatste nieuwigheden in Kunstjuweelerij, Horlogiën en Goud mederij. — Huis CAMPOTOSTO, 33, Groenselmarkstraat, BRUSSEL.

Badkamers Nivarlet.
De schoonste en de goedkoopste.
Rue Hemricourt, 5, LUIK. — Telefoon 1982.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

—o— Doctor SOLE, 202, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

KEEL-, NEUS- EN OORZIEKTEN.
De **Doctor O. Breyre,** Gewezen Assistent bij de Hoogeschool, woont thans *Quai des Pêcheurs, 3, Luik.* — Raadplegingen van 2 tot 5 ure. Zondags van 8 tot 10 ure. Telefoon 301.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers, Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Gunstalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

ASTHMA
Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9,
(1ste verdiep).
— LUIK —
Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

Onderwijsgesticht
E. Vercammen
TE GROBBENDONCK (PROV. ANTWERPEN.)
Lager, Middelbaar en Beroepsonderwijs.
Voorbereiding tot alle examen Volledig handelsonderwijs. De schitterendste uitslagen bekomen in de examen.
Vraagt prospectus.
De Bestuurder : E. VERCAMMEN-VAN MOER.

ROBERT.

(VERVOLG EN SLOT.

De toestand, waarin zijne slechte handelwijze haar gebracht had, ontroerde hem en het straattooneel dat zich nog levendig voor zijnen geest vertoonde en zijne dronkenschap geheel verdreven had, drukte zwaar op zijn hert.

— Moeder ! Moeder ! riep hij uit, ach, sterf toch niet, want dan was ik geheel verloren. O, ik gevoel nu dat gij altijd zoo ieverig, vroeg en laat voor mij gewerkt hebt, terwijl ik..... O moeder ! ik beloof u mij te zullen beteren.

Op dat oogenblik werd er zachtjes op de deur geklopt.

Robert ontstelde hevig en in de grootste gemoedsbeweging opende hij dezelve.

— Is het hier niet dat de weduwe Moraux woont ? vroeg een vriendelijke stem.

— O Hemel ! riep de weduwe, die inmiddels uit hare bezwijming ontwaakte, de priester.....

— Ik ben het niet die uwe horlogie ontfutseld heb, zeide Robert, op eenen hevig geschokten toon ; daartoe ben ik niet in staat, mijnheer.

— Wat heeft u hier gebracht, Eerw. Heer ? vroeg de weduwe, ik heb de eer niet.....

— Uw brief, goede vrouw. Ik ben uw neef en ben gekomen om naar uwen toestand te vernemen en u hulp te verschaffen. En ten einde u uit deze groote moeilijkheden te redden, bied ik u twee honderd franks aan.

— Och, waarde neef, ik zou u niets hebben durven vragen als de nood mij niet zoo gedwongen had ; maar zooveel heb ik toch niet gevraagd. Sta mij toe dat ik u de helft wedergeef en u voor de andere op mijne kniën bedanke.

— Men knielt enkel voor God. Sta op en herstel u, want gij schijnt zeer lijdend te wezen. Ik hoop dat de rust en kalmte weldra beter in uwe ziel zullen terugkeeren.

Nadat de weduwe eenigzins van de snel op elkander gevolgde schokken bekomen was, vroeg de geestelijke, na de ziekelijke oude vrouw op het bed eenige trooswoorden te hebben toegesproken, op den jongeling wijzende, of dit haar zoon was.

— Kom nader, zeide de priester, op het bevestigend antwoord der moeder, tot Robert, die gedurende het voorgevallene roerloos was blijven staan.

— Moeder ! Mijnheer ! sprak Robert nu met eene bevende stem, hoe diep ben ik gezonken ! Ik besef nu mijne schandelijke handelwijze en ik zweer.....

— Zweer niet, zeide de priester met goedheid ; ik geloof geerne dat gij nog niet geheel bedorven zijt ; uw gelaat zegt het mij. Gewis heb gij omgang gehad met ongodsdienstige personen ; de staat, waarin ik u over een uur heb gezien, wettigt mijne treurige veronderstelling. Ik lees uwe geheele geschiedenis op uw verlegen gelaat en op het kwijnende gezicht uwer moeder. Gij hebt haar, die nochtans zooveel voor u gedaan, zoo dikwijls voor uwe bekeering gebeden heeft, zeer ongelukkig gemaakt. En nu, Robert, zegt mij recht uit, waart gij gelukkig en tevreden toen gij uwe moeder in die staat bracht ? Was uw geweten gerust toen gij haar zonder brood liet om uw weekgeld ellendig in den drank te verteren ? Waart gij gelukkig ? Spreek.

— O neen ! riep Robert met nadruk uit, dat was ik niet.

— Ik weet het hernam de priester en het verheugt mij dat gij het bekent dit is de eerste stap van terugkeer op den goeden weg. Uwe makkers zouden u langzamerhand in hunne werkeloosheid en losbandigheid medegesleept hebben en gij zoudt allengskens aan alle gevoel van eer en plichtbesef hebben vaarwel gezegd. Van verre beschouwt, boezemt de ondeugd schrik in, maar als men haar van lieverlede nadert, dan wordt men gemeenzaam met het monster. Mijn arme jongen ! alhoewel met diepe ontroering moet ik u zeggen en het is letterlijk waar : « Gij hebt reeds den eersten stap naar het tuchthuis gedaan ».

— Ach, mijn God ! riep de weduwe de handen wringende uit, het is maar al te waar.

— Breng mij van hier, eerw. neef, stamelde Robert, terwijl hij zich op de kniën wierp en de armen naar hem uitstrekte. Ik moet, ik wil mijn ondeugende gewoonten in eens afbreken. Ik heb vele andere vrienden die niet beter zijn dan de ellendeling die uwe horlogie gestolen heeft ; neem mij met u, zij zullen mij anders in het verderf storten.

— Welnu, ik zal u mede nemen, sprak de priester ; binnen twee dagen verlaten wij Parijs en ik zal voor u en uwe moeder zorgen.

De bevende weduwe kon geene woorden vinden om haren liefdadigen neef te danken. Roerend was het afscheid dat Robert van zijne moeder nam toen hij met den eerw. geestelijke vertrok, die niets van zijne twee honderd franks wilde terug nemen en zijnen zegen over de weduwe en hare ziekelijke moeder uitsprak.

Terstond na het vertrek van den priester en haren zoon, bracht de goede vrouw de zestig franks naar den deurwaarder, die onverschillig het verhaal van de redding, als door God haar toegezonden, aanhoorde.

Robert die een goede timmerman was, werd door de medewerking van den geestelijke in staat gesteld om zijn handwerk in de gemeente, waar zijn neef onderpastoor was, uit te oefenen. Hij arbeidde vlijtig en zijn gedrag was geheel veranderd. Het werk stroomde hem van alle kanten toe, zoodat hij zich na een jaar in staat zag om zijne moeder bij zich te nemen en voor haar te zorgen. De oude kranke moeder der weduwe Moraux had intusschen het tijdelijke met het eeuwige verwisseld.

Op zekeren dag kwam de geestelijke, zooals hij dikwijls deed, zijne nicht en haren zoon bezoeken. Het geloop van eene menigte volks gaf te kennen dat er iets bijzonders te zien was. Het was eene geleide van veroordeelden, die naar het tuchthuis werden gevoerd en het dorp, dat aan den grooten weg lag, moesten doortrekken. Toen zij nader kwamen, ontstelde Robert en riep verbleekend uit :

— Mijn God ! zij zijn het, mijne voormalige kamerenden ; niet een ontbreekt er ! O, eerw. neef, gij hadt gelijk : « ik had reeds den eersten stap naar het tuchthuis gedaan ».